

1894-06-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 3 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10789>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

λόγητα και τσοσυτω οριμια και καιριως πληττοντα, ωστε ο καθ' ου καταφρονται δεν δυναται, και ανεπαισθητως, να μη ταρχυθη, να μη κινηθη και να μη εγερωθη αυθρομητως, οπως εκφραση την λυπην του, οπως εκφραση την αγανακτησιν του, οπως διαμαρτυρηθη κατα της αδικιας. Τοιουτο δε τι ραπισμα κατηνεγκεν αδικως, καθ' ημας, και εκθεσμως, επ' εσχάτων η Ύψ. Πύλη, καθ' ολης μεν της Ορθοδοξου, ιδία δε της ελληνικης Ορθοδοξου Εκκλησιας και του ελληνικου εν γενει Εθνους δια της εκδοσεως δυο αρχιερατικων βερατιων, διων εγκαθιστανται εν Μακεδονια δυο σχισματικοι Βουλγαροι. Αρχιερεις εναντιον ου μονον ρητων εκκλησιαστικων κανωνων, ους τσοσυτοι αιωνες εσεβάσθησαν, αλλ' εναντιον και παντός πολικου νόμου και πάσης λογικης σκέψεως. οπως δε κάλλιον κατανοηθη το άστοπον, το εκθεσμον, το παράνομον, ου μην αλλά και το παράλογον της αυθαίρετου ταύτης πράξεως, επιτραπήτω μοι, ίνα συνοπτικώς διηγηθώ τα κατ' αυτην, ολίγον τι άνωθεν αρχιζαμένω.

Ο βουλγαρικος λαός, λαός μέχρι των μέσων του Ιου αιώνος εν τω τεναγει της ειδωλολατρειας, εν τω σκοτει της αγνωσίας ενδαιατώμενος, ελαβε το άνισπερον της άμωμητου πίστεως φως παρά της Μεγάλης του Χριστου Εκκλησιας, υπ' Αύτης εκάθαρθη δια του λουτρού της παλιγγενειας και ανεγεννηθη δια της Ιερής του ιερου βαπτισματος κολυμβήθρας, υπ' Αύτης ανετρέθη δια του άδούλου γάλακτος της πίστεως, υπ' Αύτης έποτίσθη τάσωτηριώδη νάματα της παιδείας, της πίστεως και της ευσεβειας και συνελόντ' ειπείν, επί 10 περίπου αιώνας απήλαυτε παρ' Αύτης πών ετι ην δυνατόν να παράσχη φιλόστοργος μητηρ περιληψίμω υίω άνδρωθείς όμως, ήθέλησε ν' αποδώση προς την γαλουχίασαν και αναθρέψασαν αυτόν μητέρα τά τριπεία, τον φόρον της ευγνωμοσύνης, αλλ' όποιον νομιζετε; φει! όποιον ο παγωμένος του Αισώπου όφρις προς τον εν τεις κόλποις αυτού θερμάνοντα και άνιζωογονήσαντα αυτόν άνθρωπον· ναί, ήθέλησε, δια πολιτικούς πάντως σκοπούς, αλλ' υπό το πρόσχημα εκκλησιαστικης χειραφετήσεως, να ιδρύση κράτος εν κράτει εκκλησιαστικώ, φυτευών εν τή θεοφυτεύτω του Κυρίου άμείλω δένδρον τέως άγνωστον και άδόκιμον, ως αντικείμενον τή διδασκαλία του Ευαγγελίου, το δένδρον του φυλετισμού, ουτινος οι δηλητηριώδεις καρποι (φυλετικαί διακρίσεις, εθνικαί εριδες και ζηλοτυπιαί) απηγορευμένοι εισιν ουμόνον υπό θεσπεσιών εκκλησιαστικων κανωνων, αλλά και υπ' Αύτου του ουρανίου της Εκκλησιας αρχηγου και θεμελιωτου, και παραπήχη καινοφανείς φυλετικας παρασυναγωγας, ενι λόγω

νά εισαγάγη εν τή μιζ αγία καθολική και αποστολική του Χριστου Εκκλησια την αρχήν του φυλετισμου, ητις ρητους συνοδικους κανονας αθετουσα, ανατρέπει μεν το ιερών της ορθοδοξου Εκκλησιας θεμελιώδες πολιτευμα, καιριον δε τραύμα προξενει εις το περι ένόητος της Εκκλησιας δόγμα της ορθοδοξου πίστεως. Η Μ. Εκκλησια οία επιστήμων τις ιατρος χρησιν έποιήσατο προς θεραπειαν του παθόντος τούτου μέλους, πάντων των ελαφρών και προυντικων φαρμάκων τε και καταπλάσμάτων, αλλά μηδμίαν θεραπειαν, δυστυχώς, δια τούτων επενεγκουσα δια το γαγγραινώδες του νοσήματος, συνεχάλεσεν, οίονει μέγα ιατροσυμβούλιον, μεγάλην Σύνοδον, ητις όμοφώνως απεφήνατο, ότι προς διατήρησιν των υγαιόντων του όλου σώματος μελών, ανάγκη να ίκκοπη το άνιατον μέλος· διό απέκοψεν, ηται εκήρυξε, σύμφωνα με τους ιερους κανονας, άλλοτριους της μιζς, αγίας, καθολικης και αποστολικης Εκκλησιας και αυτό δη τουτο σχισματικού, πάντας τους τας φυλετικας αρχας άσπασαμένους, έπευχρομένη και έλπίζουσα ότι ποτέ ανανήψαντες και εις οίον ψυχόλεπρον θάραθρον έμπεπώκασι κατανοήσαντες, επιστρέψωσιν εις τους κόλπους της γαλουχησάσης αυτούς Εκκλησιας. Αλλά φει! τσοσυτον επαχύνθη αυτών η καρδια και έκαυτηριάσθη η συνείδησις, ωστε και τους οφθαλμούς εκάμμυσαν και τά ώτα εδυσαν, μήποτε ιδωσι τεις οφθαλμοίς και τεις ωτιν ακούσωσι και τή καρδια συνώσι και επιστρέψωσι και ίαθώσι· και ήρξαντο λοιπόν από ερρέτρας άπαισίας πυκνως πικρά και ισόβια θάλλοντες κατα της μητρός, τροφου και ευεργέτιδος βέλη, σκοπόν προθέμενοι, ίνα καιριώς τρώσωσι τά σπλάγγνα εκείνα τά μητρικά, εξ ών ως από πηγής πολυχέμενος και ορσερας τσοσυτια αναφυκτικά και ευδρροσα ήρύσαντο ίάματα· σκοπόν προθέμενοι, ίνα κατατραυματίσωσι και ολοτελώς, ει δυνατόν, στειρώσωσι τους μακαρίους εκείνους μητρικούς μαστούς, εξ ών το λογικόν και άδούλον γάλα της θρησκείας εήλασαν· σκοπόν προθέμενοι, ίνα το μεν θεσφύτευτον και δη και ευσχιόφυλλον τε και άγλαόκαρπον δένδρον, την ορθοδοξον Εκκλησιαν κατακόψαντες, πυρι παραδώσωσιν, άντ' αυτου δε τας πονηρας και ακάρπους παραφυάδας, τας φυλετικας παρασυναγωγας, αναστήτωσι· σκοπόν τέλος προθέμενοι, ίνα ως αποτρόπαιοι μητροκτόνοι πτώμα την αρχέγονον ορθοδοξον Εκκλησιαν καταστήσαντες και επ' αυτου άσεβώς πατήσαντες, ν' αναδώσιν εις το υφος εκείνο της πολιτικης περιωπής το όποιον ώνειρεύθησαν. και ταυτα μεν και τσοσυτια έπραξε και πράττει, άχαριστως φρομένον, το εθνος το βουλγαρικόν· αλλ' η πολιτική αρχή, ης το τε κωθήκεν και

το σφοδρόν απαιτούσιν, ίνα πών τοις υπηκόοις της εξ Ισου άπονέμη την βασιλικήν αυτης ευνοϊαν και ως άφ' ύψηλης σκοπιās σκοπούσα και άμερολήπτως κρίνουσα, να πατάσση μεν τή αδικον ν' ανταμείβη δε ύποστηρίζουσα το δίκαιον, τί πράττει; και αυτη, δυστυχώς, εις το δίκαιον του ισχυροτέρου, φαινεται, υποχωρούσα, φέρεται (εν γνώσει η εν άγνοία αυτη οίδη) λίαν μεροληπτικώς καταρώρας συντελούσα εις καταπάτησιν των δικαίων και αρχαιοπαρθότων προνομίων της Ορθοδοξου ημών Εκκλησιας, ως απεδείχθη πολλάκις μεν, ιδία δε εν τω προσράτω ζητήματι της εκδοσεως των δυο προμνησθέντων βερατιων εναντιον των εκκλησιαστικων κανωνων, εναντιον παντός εκκλησιαστικού τε και πολιτικού δικαίου, εναντιον παντός εκκλησιαστικού προνομίου και ιδού πως.

Η Μακεδονία πολιτικώς εις το όθωμανικόν κράτος υποκειμένη, δειν ίνα και εκκλησιαστικώς ύπόκειται εις το Πατριαρχεϊον Κων' πόλεως, η δ' εγκατάστασις εν αυτη και βουλγαρικων επισκοπων παραπλεύρως των ορθοδοξων αντίκειται διαρρηθην εις τους εκκλησιαστικούς κανονας, οτινες δεν επιτρέπουσι την ύπαρξιν δυο επισκοπων εν μιζ και τή αυτη επαρχίη, αν μη ούτοι άνήκωσιν εις δυο διαφόρους κατα το δόγμα και απ' άλλων διακεκριμένους Εκκλησιας· αντίκειται εις πών εκκλησιαστικόν και πολιτικόν δίκαιον, καθόσον ουδεις εκκλησιαστικός νόμος επιτρέπει την ύπαρξιν Εκκλησιας και εκκλησιαστικης δικαιοκρατίας άνευ ώρισμένον όρίων, ως ουδεις νόμος πολιτικός επιτρέπει την ύπαρξιν πολιτείας και πολιτικης δικαιοκρατίας γεωγραφικώς άπεριορίστου· αντίκειται εις πών εκκλησιαστικόν προνομιον, καθ' ο πάς Επίσκοπος προνομιακώς επισκοπεί επ' όλων των εντός των ορίων της εκκλησιαστικης αυτου περιφερείας ομοδοξων, διό και ουδεις ποτε Πατριάρχης η Μητροπολίτης η Επισκοπος διετύπωσεν ουδέ δικαιούται να διατυπώση αξιώσεις δικαιοδοσίας επί των εκτός των ορίων της ιδίας αυτου περιφερείας και εντός των ορίων της περιφερείας άλλου κατοικούντων ομοδοξων επί τω λόγω ότι ουτοι εισιν όμοφυλοι αυτω η έμσεονεις. Τούτων όλων ένεκεν, το Πατριαρχεϊον Κων' πόλεως πολλάκις απήτησε παρά της Πύλης, ίνα εν τω κύκλω των κυριαρχικων αυτης δικαιωμάτων ενεργούσα, προσκαλέση τους Βουλγαρους να χαρακτηρίσωσι την Εκκλησιαν των και αναλόγως του χαρακτηρισμού να διατάξη αυτους δυοίν θάτερον να πράξωσιν, η να συμμορφώθωσι με τους νόμους και κανονας της Ορθοδοξου Εκκλησιας η να αλλάξωσιν οι κληρικοί αυτων την ένδομυσιαν των, οπως ουτοι και εξωτερικώς διακρίνωσιν από των ορθοδοξων κληρικων και ύποσχέθη μεν πολλάκις η

Πύλη, ου μόνον προφορικώς, αλλά και έγγραφως, ουδέποτε όμως εβη πέραν των ύποσχέσεων· δικαιολογουμένη δε λέγει, ότι επανειλημμένως απήτησε τουτο παρά του Έξάρχου (των Βουλγαρων)· αλλ' ουδ' απαντήσεως ήξιώθη!!! και ομως προς Εκκλησιαν, ην διαπάττει να πράξη· οτι αναγνωρίζεται ως δίκαιον και ουδ' απαντήσεως αξιούται κάμνει τσοσυτιας παραχωρήσεις και δη και παρά τους κειμένους νόμους προς βλάβην, προς εξευτελίσμον της ημετέρας Εκκλησιας, ης αναγνωρίζει μεν το δίκαιον και ύπόσχεται, αλλά μόνον ύπόσχεται, να ενεργήση. Τούτων λοιπόν ουτως έχόντων, άλλην διέξοδον εζητήσε το Πατριαρχεϊον. Επειδή το ζήτημα είναι καθάρως εκκλησιαστικόν, εκκλησιαστικώς εζητήσε και να το λύση και προς τουτο ήτήσατο, κατα τά νενομισμένα, την έδραν του Κράτους οπως συγκαλέση Οικουμενικήν Σύνοδον, ητις να λύση και κανονίση έριστικώς το από δεκαετηρίδιον ήδη πολών, πολυειδώς συνταράκτον και συγκυκλών και καταθλιβών την Εκκλησιαν σκανδαλώδες τουτο ζήτημα, αλλ' ουδ' τουτο επιτράπη αυτω.

Τσοσυτη λοιπόν μεροληπτική και καταστρεπτική διά τε την Εκκλησιαν και το Εθνος ημών στάσις της Ύψ. Πύλης κατετάραξεν, ως ειός άπασαν την Ορθοδοξον, ιδία δε την ελλην. Ορθοδοξον Εκκλησιαν. Κατετάραξε τας συνείδησεις του ορθοδοξου πληρώματος· διό και πολλάι των άπνευχαυ ορθοδόξων εκκλησιων και των ορθοδόξων ελληνικων κληροτήτων διεμαρτυρήθησαν ήδη και άλλαι προτίθενται να διαμαρτυρηθώσι κατα των μεροληπτικων τούτων αποφάσεων της Πύλης· εθεν και η ορθοδοξος ου μην αλλά και ελληνική νησος Κύπρος η άρρηκτως μετά των λοιπων ορθοδόξων εκκλησιων και του όλου ελληνισμού δια των ιερων της τε πίστεως και της εθνικότητος θεσμων συνδεδεμένη, αδύνατον ήτο να μείνη άπαθής και ανάλητος των γενομένων τε και γινομένων θεατής, δεν ήδύνατο να μη εκφράση ιδία τε και οθμοσία την βαθεϊαν αυτης λυπην και το άλγος επί της πεπραγμένους και να μη διαμαρτυρηθη πανδημώς κατ' αυτων· ειτε γάρ πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη· ειτε δοξάζεται εν μέλος, συγχίζει πάντα τά μέλη· κατα τον Αποστόλον· και ιδού, Κύριοι, ο λόγος, ιδού ο σκοπός, δι' ον αυθρομητως αύροοι συνήλομεν εκτάκτως σήμεραν επί το αυτό.

Χριστεπώνυμε λαί! πανάρχαια προνομια της Εκκλησιας μας εκθεσμως καταπατούνται, θεσπέσιοι κανονες Οικουμενικων Συνόδων άσεβώς αθετύνται, η εκμηδένισις του Ελληνισμού ύπαύτως τε και κακοδούλως επιζητείται και επιδιώκεται· όφειλομεν λοιπόν πανδημώς να εκφράσωμεν την λυπην

μας, τὴν ἀποδοκιμασίαν μας, τὴν ἀ-
γανακτικὴν μας ἐπιβουλὴν πᾶν
τῶν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν. Ἐμὲν ὁ-
σθενεῖς, ἐμὲν ἀδύνατοι, ἔχουμεν ὁμοῦ
τὸ παντοδύναμον, τὸ πανίσχυρον δι-
καιὸν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δικαίον ρίπτει εἰς
τὰ βῆθη τὰ τῆς θ' ἀστῆς, ἀλλὰ
καλυμθῶν ἐξέρχεται ἀβλαβὴς, ρίπτει
εἰς τὸ πῦρ, ἀλλὰ μένει ἀνεπηρέαστον
ὑπὸ τοῦ πυρός ρίπτεται εἰς τοὺς γαμ-
φούς καὶ σπαρακτικὸς τῆς ἀδικίας
καὶ τῆς βραβάρτητος ἄνους. ἀλλ'
ἐξέρχεται θριαμβεῦσιν τοιοῦτο, λοιπὸν
πανίσχυρον, σύμμαχον ἔχοντες, θρα-
λέως ἄς διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς
ἀδικίας, ἐντὸς ἐνοεῖται τῶν ἐρίων τῆς
νομιμότητος καὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ,
πρέπει νὰ δεῖξωμεν, διὰ μυριστὴν ἰ-
σως ταύτην φράσιν, ὅτι ὡς μὲν χριστι-
ανοὶ ὀρθόδοξοι, ἰσάμεθα πάντοτε ἀ-
κλόνητοι παρὰ τὸ πλευρὸν καὶ ὑπὸ τῆς
ἱερᾶς σημαίας τῆς ἀγωνιζομένης Ὀρ-
θοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ὡς δὲ πολί-
ται Ἕλληνας, ὅτι βαθεῖαν συνείδη-
σιν τῆς ἐθνικότητος μας ἔχοντες, δὲν
μένομεν ἀπαθεῖς καὶ ἀνάληγοι θεαταί
τῶν κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ τεκταινομέ-
νων. Ταῦτα κέρτοι, εἴχοντες ἐν τῷ μέτρῳ
τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, νὰ εἶπω
ὕμιν μεθ' ἅ εἰ μὴ ἔχω καρδίας ἀναφω-
νῶ ζῆτον τῆ Ὀρθοδοξία, ζῆτω ὁ Ἕλ-
ληνισμός.

AN ATTEMPT
AT A
BIBLIOGRAPHY OF CYPRUS
BY
CLAUDE DELAVAL COBHAM
B.C.L. M.A. Oxon. M.R.A.S.
Commissioner of Larnaca.

Ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος Διοικητῆς
Λάρνακος ἀξιότιμος κ. Κ. Δ. Κόπαμ
ἐξέδωκε τὸ τρίτον τὴν περὶ Κύπρου
Βιβλιογραφίαν του, ἐν ἧ, πλουσίως ἐ-
πηξημένη, μετρημένη χρονολο-
γικῶς καὶ λίαν μεθοδικῶς πᾶν περὶ
Κύπρου πραγματευόμενον βιβλίον ἢ
ἔγγραφο. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐκδοσις
τῆς Βιβλιογραφίας του, τυπωθείσης
τῷ 1886 περιελάμβανε μόνον 152 πε-
ρὶ Κύπρου πραγματείας, ἡ δευτέρα, τυ-
πωθεῖσα τῷ 1889, 309, καὶ ἡ τρίτη
αὕτη 497 πραγματείας, πλὴν νέων
Προξενικῶν Ἐκθέσεων καὶ Γεωγραφικῶν
Χαρτῶν.

Ὁ κ. Κόπαμ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς
Ἑσπερίαν ἀποδημίας του καὶ ἐν σχολ-
ῆς ὥρᾳ, κατεγίνετο ἀδιάκπως καὶ
οὐδὲν ἑπαύετο φοιτῶν ὅτε μὲν εἰς
τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ Βρετ-
τανικοῦ Μουσείου, ὅτε δ' εἰς τὰς ἐθνι-
κὰς καὶ Κεντρικὰς Βιβλιοθήκας τῶν
Παρισίων, Φλωρεντίας, Ἐνετίας καὶ
ἐτέρων μερῶν σταχυολογῶν πᾶν ὅ, τι
σχετίζεται πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὴν νο-
μισματολογικὴν, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα
καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν κατοίκων τῆς
Κύπρου χάριν τῆς ἐν λόγῳ συγγραφῆς
του, ἧτις διὰ τοῦ φιλομουσίου ζήλου

του κατέστη ἀληθὴς ἀπαλῆς ὁδηγὸς
εἰς τὸν ἐπισκοπεῖον τὴν Κυπριακὴν
φιλολογίαν, τοῦ ὅπερ σπανίζει ἐν
πολλαῖς ἄλλαις χώραις, κεκτημέναις
μὲν διαφόρους Βιβλιογραφίας, εὐχὴ ὁ-
μοῦς, φρονούμεν, καὶ τόσῳ ἀκριβεῖς
καὶ μεθοδικῶς.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου Κυρηνεί-
ας ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Καὶ ὑπὸ τῆς I. Συνόδου τῆς Κύπρου
ἐγένετο διαμαρτυρησις κατὰ τῆς ἐκδό-
σεως τῶν βερατίων διαβιβασθεῖσα διὰ
τῆς καταλλήλου ὁδοῦ πρὸς τὴν Ὑψη-
λὴν Πύλῃν.

Τὰ γραφεῖα τῆς ἀρχιγραμματείας
μετητέθησαν ἐπὶ τοῦ πευκοσκεποῦς
Ὀλύμπου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος σαβ-
βάτου.

Μεγάλῃ παρατηρεῖται ἀπὸ τινῶν
ἡμερῶν ἑλλείψις ἀργυρῶν νομισμάτων,
τοῦ ὅπερ οὐκ ὀλίγας δυσκολίας πα-
ρέχει τοῖς συναλλαττομένοις. Ἐλπί-
ζομεν ὅτι ταχέως τὸ πρόσκομμα τοῦ-
το θὰ ἀρῆθῃ.

Καλῶς ποιοῦν τὸ δημαρχεῖόν μας
ἐπελάβετο τῆς δηλητηρίασεως τῶν ἀ-
δεσποτῶν κυνῶν. Οἱ φειδόμενοι τῆς
ζωῆς τοῦ πιστοῦ ζῶου τῶν ἀφείλουσι
νὰ θέσωσι περὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ
κλοιὸν.

Ὁ Μέγας Ἀρμοστής περιδεύων
ἀνὰ τὰ χωρία ἐπισκέφθη τὴν παρελ-
θούσαν ἐξδρομάδα καὶ τὸ ἄνω διαμερί-
σμα Λάρνακος, σκηνώσας τὴν μὲν πα-
ρσκευὴν ἐν Λευκάρῳ, τὸ δὲ σάββα-
τον ἐν Ὀρᾷ, ἐνθα διέτριψε μέχρι τῆς
δευτέρας.

Ἐνετάλημεν ὑπὸ τοῦ κ. Πανουριᾶ
καὶ τῆς κυρίας Πανουριᾶ, ὅπως ἐλθῶ-
σιν διὰ τῆς ἐρημεριδοσήμεων τὴν
εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς
οἰκοὺς αὐτῶν, τοὺς αὐτοὺς καὶ ἀλλαχοῦ
τῆς νήσου, ἐπὶ τῷ ζωηρῷ διαφέροντι,
ὅπερ ἐπεδείξαντο κατὰ τὴν σοβαρὰν
ἀσθένειαν τοῦ κ. Πανουριᾶ.

Οἱ θερινοὶ καύσωνες κατήντησαν
κατὰ τὴν παρούσαν ἐξδρομάδα ἀφόρη-
τοι.

Ὁ τέως ἀστυνόμος Λάρνακος κ.
Τσίτουριδ ἀπῆλθεν εἰς τὴν νέαν του
θέσιν ἐν Λευκωσίᾳ, ἀφ' οὗ παρέδωκε
τὴν ὑπηρεσίαν τῷ διοικητῇ, ὅστις θέ-
λει ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα ἀστυνόμου.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα Ἑλλ.
Σχολῆς ἀρχοῦνται τῇ 12)24 Ἰουνίου
περὶ ὥραν 9ην τῆς πρωίας.

Ἐκλάπησαν τελευταίον ἐγταῖνα

διάφορα ἀντικείμενα ἐκ τῶν ἀνακα-
θέντων ὑπὸ τοῦ κ. Myres.

Ἡ προσεχὴς συγκρότησις τοῦ κα-
κουργιστικῆς ἐν Λάρνακι θὰ γείνη
τῇ 21 Ἰουλίου.

Ἡ ἐφομερὶς τῆς Κυβερνήσεως δη-
μοσιεύει τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Α. Κ.
Πόβιλος προέδρου τῆς Δημοτικῆς Ἐ-
πιτροπῆς τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ κ. Ὀγγλεῦ ἐξεταστὴς ἐν τῷ κτη-
ματολογίῳ ἐξέδωκε πραγματεῖαν περὶ
τῶν Ὀθωμανικῶν τεμενῶν πολλοῦ λό-
γου ἀξίαν, κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν
Μηνύτορα».

Ἡράκτωρ τοῦ αὐστριακοῦ «Δούδ»
ἐν Λεμεσῶ διωρίσθη ὁ κ. Σπ. Γ. Ἀ-
ραουζος, πρὸς ὃν ἐκφράζομεν τὰ συγχα-
ρητήρια ἡμῶν.

Εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ἔτι γί-
νεται καὶ ἐξαγωγή καμήλων ἐκ τῆς
ἡμετέρας νήσου.

Ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρ-
μοσίων εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ἀγθισπαίδων
προξενούμενον θόρυβον ἐπὶ τῆς ἀπο-
βάθρας κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς κυ-
ριακάς. Δὲν εἶνε δυνατόν εἰς τελωνο-
φύλαξ ἢ κάλλιον ζαπτιὲς νὰ ἐπιφορτι-
σθῇ ὅπως ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀτακτοῦ-
τας;

Ἀμαξὰ τις ἀφηνιασάντων τῶν ἱπ-
πων κατεπάτησεν ἀνθρώπον τινα προ-
ξενήσασα αὐτῷ καιρίον τραῦμα.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐνελι-
μνίσθη ἐνταῦθα τὸ ἀγγλικὸν ἀπο-
πλοῖον «Merchant Prince» τῆς ἐται-
ρείας «Prince Line» ἀποπλευσάν αὐθη-
μέρον εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἀγγλίαν.

Προσεχῶς ἀναμένεται τὸ Trojan
τῆς αὐτῆς ἐταιρείας.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατέπλευ-
σεν ἐνταῦθα τὸ «Ἀντώνια», κομισάν καὶ
τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους τῆς Εὐ-
ρώπης. Ἀνεχώρησεν αὐθημέρον εἰς Συ-
ρίαν.

Εὐχαρίστως ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ
«Ἐστία», ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον
ἐν Ἀθήναις γλωσσικὸν διαγωνισμὸν
ἐβραβεύθη καὶ τὸ Κυπριακὸν λεξιλό-
γιον τοῦ λογιῶ ἡμῶν φίλου κ. Γ. Λου-
κά, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰ εἰ-
λικρινῆ ἡμῶν συγχαρητήρια.

Τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ ἐκ τῆς
γηραιᾶς Λάρνακος κ. I. Β. Κηπιάδου
ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν ἐπαίδων ὡς δημο-
σιογραφικὸς θρίαμβος!

Δικασίμος ἡμέρᾳ τῆς ὑποθέσεως Γ.
Μουράτ καὶ Ἀδελφίδος Βαρζιλῆ ὡ-
ρίσθη ἡ 16 Ἰουλίου.

Γραμματεὺς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἐν-
τριακῆς Ἀδελφότητος ἐξελέχθη κατὰ

τὰς ἐσχάτως γενουμένης ἀρχαιρείας ὁ
κ. Θεόδωρος Κωνσταντινίδης, ἐφ' ᾧ
καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ.

Τῇ 20 Μαΐου ἀπέθανε φανευθεὶς ἐν
Πειραιεὶ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀλδα-
νία» ὁ γνωστός ἐπιλαρχηγὸς τῆς Κρή-
της Ἰωσήφ Διαπύης. Ὁ φανεὺς εἶνε
Κρήτης καὶ ὀνομάζεται Νικόλαος Κελο-
εῖδας, εἶχε δὲ ἐκκενώσῃ κατὰ τοῦ στή-
θους τοῦ ἥρωος καὶ τὰς ἐξ ὀσμῆς τοῦ
πολυκρότου τοῦ ἐξ ἀσημάντου ὄλωσ
αἰτίας.

Ὁ λόρδος Ὑόλοσελέη, ὁ πρῶτος τῆς
Κύπρου ἀρμοστής, προήχθη τελευταί-
ον εἰς στρατάρχην.

Τὸ νέον γαλλικὸν ὑπουργεῖον κα-
τηρήσθη ὡς ἐξῆς: Δυνατὸν πρόεδρος
τοῦ ὑπουργικῆς συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Ἀνοῦ ἐπὶ
τῶν ἐξωτερικῶν, Πρανκαρὲ ἐπὶ τῶν
οἰκονομικῶν, Φηλὺς Φωρ ἐπὶ τῶν ναυ-
τικῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Μερσιέ ἐπὶ τῶν
στρατιωτικῶν.

Τὸ δὲ βουλγαρικὸν κατ' ἐπισήμους
τηλεγραφικὰς εἰδήσεις συνεκροτήθη
ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ Στεῖλωφ
ὡς ἀκολουθῶς: Νάστσεβιτς, ὑπουρ-
γὸς τῶν ἐσωτερικῶν, Γκέσκωφ τῶν ἐ-
ξωτερικῶν, Τούτσεφ τῶν οἰκονομικῶν,
Ραδουλάβωφ τοῦ ἐμπορίου καὶ Πέτρωφ
τῆς δικαιοσύνης.

Διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ ἀ-
τμοπλοίου ἐπανεκάμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ
ἐκ Πάρου φητητῆς τῆς νομικῆς κ.
Νεὸρ Νικολαΐδης.

Ἐριστάται ἡ προσοχὴ τοῦ ἀναγνώ-
στου ἐπὶ τῆς ἐν τῇ 4η σελίδι δημοσι-
ευμένης εἰδοποιήσεως τοῦ κ. I. Χ.
Παντελίδου.

Τὸ «Ἔθνος» ἀπευθύνει ἡμῖν σειράν
ἐρωτήσεων λίαν ἀλλοκότων, ἵνα μὴ τι
ἄλλο εἴπωμεν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὑπο-
τὸν τίτλον «Πανακίδες» παιγνιώδη ἐ-
κεῖνα δημοσιεύματα, ἅπερ πρὸς μὴνὸς
ἐδημοσίευσεν φίλος τις ἐν τῷ «Ἐθ-
νει».

Καὶ οὕτως ὅμοιος ἠθέλομεν ἀπαν-
τήσῃ ἂν ἠξιοῦμεθα τῆς τιμῆς νὰ γνω-
ρίσωμεν τὸν ἐρωτῶντα ἡμᾶς, ὅστις
εἶνε πεπρωτισμένος διὰ τοσαύτης
σλεγματικότητος, ὥστε ἐδέχθη νὰ πα-
ρέλθῃ ὄλος μὴν, ἵνα ἐγερθῇ ἡ γολή
τοῦ μακαρίου ἀνθρώπου ἐκτὸς ἂν εἶε
κανένα παιδί τῶν κόπων του, εἰς ὃ θὰ
ἐλέγγομεν ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντή-
σεως: κρίμα ἔς τοὺς κόπους του.

Μετὰ βραχείαν νότον ἐτελεύτη-
σε τὴν δειλὴν τῆς παρελθούσης κυρια-
κῆς ὁ καλὸς ἡμῶν συμπολίτης

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΡΑΜΒΗΣ,

κηδευθεὶς τὴν ἐπιούσαν περὶ ὥραν 10ην
π. μ. ἐν τῷ ναῷ ἀγίου Λαζάρου.
Πρὸς τὴν βραυπευθεῖσαν οἰκογένει-
αν τοῦ μακαρίου ἐκφράζομεν τὰ συλ-
λυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῇ πληξίᾳ
αὐτῆν συμφορᾷ, αὐτῷ δ' ἐπιφανῶς ἔ-
Γαῖαν ἔχοι ἐλαφρᾶν!

«Η Βελγική Ανεξαρτησία» εν τω υπο ημερομηνία 17 Μαΐου φύλλω της δημοσιεύει άρθρον περί των βερατιών και του ερεθισμού, ον φιλοσοφόνημα τούτου του Σουλτάνου υπέρ των Βουλγάρων παρήγαγεν εν «Ελλάδι και παρά τω «Ελληνικῷ Πατριαρχείῳ» καταλήγει δὲ λέγοντα ὅτι «πρέπει οἱ Ἕλληνες νὰ υπακούσωσι, διότι εἰν ἡ χάριστι πολλά, τῆς Μικηδονίας ἀνηκούσης ἤδη κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῖς Βουλγάροις και ὁ πανελληνισμός εἶνε γλυκὺ ὄνειρον, οὗ τὴν πραγματώσιν ἡ νῦν κατάστασις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ και τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἤκιστα ἐπιτρέπει.»

Τὸ ἄρθρον, ὡς παντὶ πρόδηλον, εἶνε μετὰ πολλῆς πικρίας και ἔχθρας γεγραμμένον, ἀλλ' ὅ,τι καταδείκνυσι σαφέστερον τὸν μισελληνισμὸν τῆς «Β. Ανεξαρτησίας», εἶνε ἡ *loditem verbis* ἀναδημοσίευσις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐν τῷ ἀμέσως ἐπομένῳ φύλλῳ τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος τῷ ἐκδοθέντι τῇ 24 Μαΐου.

Συμβουλευόμεν τὴν φίλην συνάδελφον νὰ μετονομασθῇ «Βουλγαρικὴ Ανεξαρτησία». Ἀλλὰ φοβούμεθα ὅτι *Quis quis amat ranam ranam putat esse Dianam.*

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Τῆ συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνους».

Δυσχερῆσθηέντες τινὲς φιλόλαλοι και σπουδαρχίδαι, διότι, φαίνεται, παρηγωνίσθησαν κατὰ τὸ συλλαλητήριον και παρεγνωρίσθη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ περὶ τὸ λαλεῖν και ἀρχειν δεινότης των, ἐξευθίσθησαν εἰς ὕβρεις κατὰ τοῦ ἔθνους και τῶν πολιτῶν, δημοσιεύσαντες σὺν ἄλλοις ὁ μὲν και ὅτι γινόμεθα καταγέλαστοι διὰ τῶν συλλαλητηρίων, προκαλοῦντες τὴν χλεύην και ἄλλα, θίλων νὰ μιμηθῇ τὸν Βυζάντιον, ὁ δὲ καὶ τὸν ἄλλον, ὁ δὲ ὅτι οἱ διοργανωταὶ τοῦ συλλαλητηρίου υπέπεσαν εἰς πολλὰ ἄστυχα. Καὶ οὗτος μὲν ἔδωκε δικὴν τῶν ἀτασθαλιῶν του κούτων ζημιώσας ἐαυτὸν μὲν ἡθικῶς, τὸν δὲ ἐκδότην ὑλικῶς, ὁ δὲ Κύπριος Βυζάντιος ἐκ τοῦ παθηματισμοῦ συναδέλφου του ἀρσενίος, ὡς ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ τοῦ μύθου, μάθημα ἐγύρισεν ἑμισῶς φύλλον και κατέπεψε τὸν χέλον του.

Εὐτυχῶς ἐγνώσθησαν ἄνευ πολλοῦ κόπου τὰ ἐλαττήρια τῆς γραφίδος των και διήγειρον μόνον τὸν οἶκτον και τὸ περιφρονητικὸν μειδιῆμα τοῦ καινοῦ.

Εἰς πολιτῆς.

Σελὰ τῇ 31 Μαΐου 1894

Κύριε συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνους»
Ἐπιθυμῶν νὰ ἐμάνθῃν διὰ τὸ πρόχθες ὁ νεῦρος ῥήτωρ ὁ μετὰ ἐσπίγους και νεανικῶν δαγμάτων, τὸ πολυτίμον κόσμημα διὰ τὸ Κυπριακὸν Βῆμα ἐν πρῶσ ε κ λ ἦ θ η νὰ ὀμιλήσῃ.

Εἶμαι βίβλιος ὅτι (ἐν και οὐδεὶς ἄλλος προηγουμένως ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα) ὁ αὐτοδημιουργὸς ῥήτωρ θὰ ἐξεργῆται γλαφυρῶν, καλλιτεχνικώτατον και ὑπὸ πᾶσιν ἐποφῶν θαυμασιώτατον λόγον, μετὰ ὑψηλῶν ἐνοιῶν.

Δὲν νομίζετε ὅτι διὰ τῆς παραγωνίσσεως ταύτης τοῦ εὐλυτενοῦ και χαριέντος ῥητορῆος νὰς καταπετήθησαν πᾶ δεκατώματα τοῦ λαοῦ; Ἴδὲ ἔνωσις σὺν κ. κ. διοργανωταί, ὁ περὶ κισμῶν μὲ ἡ ἡρῶν και ὡσαύτων φωνῶν λάμπει τῶν τοῦ και κίνιστος και δὲ τῆς ἀκουσίας του καὶ τῆς.

Διζαθε κ. κ. λ. Ἀδελφίκοι.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

«Ἡ ἀναίδεια εἶνε τῶν μεγίστων κακιῶν, διότι κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «ἔσπορος δὲν ἐντρέπεται ὁ κόσμος εἰν δικός του» ὁ δὲ ἀναιδῆς εἶνε τοιοῦτος, ὡστε και περὶ πραγμάτων πασιγνώστων τολμᾷ νὰ ψεύδεται διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὸ θεκῶν. Εἶνε ἱκαίος νὰ σὲ ὕβριση, συκοφαντήση, διαβάλλῃ, ραδιουργήσῃ και ἐπειτα νὰ σὲ χαιρετᾷ. Καὶ ἐπειδὴ «τῇ ἀχαριστίᾳ ἐπιταί ἡ ἀναίτηγυντία» ὁ ἀναιδῆς ἐνεδρεύει και αὐτὸν τὸν εὐεργέτην του, εἰς ὄφρῆσει ἴσως τὴν ζωὴν του, τὴν ὑγείαν του, ὅπως διὰ τοῦ πε λ ε κ ε ω ς ἡ ἄλλου ἀποτροπαίου θελοφρονικοῦ ὄργάνου τρώσῃ ἠθικῶς αὐτόν. Καὶ ἀρῶν τοιαῦτα χαμερπῆ μέσα μετέρχεται κατ' ἐκείνων, οἷς ὀφρῆσει χάριτας, δύνανται τὶς νὰ φαντασθῇ πλεον ποτᾶ μέσα μετέρχεται, ὅπως βλάβῃ ὅσους νομίζει ἐχθρούς του.

Τοιαῦτα και ἄλλα πολλὰ ἔχει τὶς νὰ εἶπῃ κατὰ τοῦ ἀναιδῆος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ταῦτα ἔστωσαν ἄλις. Θεόφραστος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΥΠΟ ΚΡΑΤΗΣΙΝ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου δημοσιευόμενα ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν φύλλων ὁ Σταμπούλωφ και οἱ τῶος συναδέλφοί του, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, βεβαίως, ὅστις ἀποτελεῖ μέλος και τοῦ νέου ὑπουργεῖου, ἐτέθησαν κατ' οἶκον ὑπὸ κράτησιν και διατελοῦν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι δύο τάγματα πεζικοῦ τὰ ὅποια ὁ Σταμπούλωφ μετέβησαν εἰς τὴν Σύριαν, ὅθῃεν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς στρατιωτικὰ γυμνάσια, τὰ ὅποια ἐμῆλλον νὰ λάβουν χώραν, καθὼς και ἡ Χωροφυλακὴ, ἐκτρυβήθησαν ὑπὲρ τοῦ Σταμπούλωφ. Καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν σωμάτων αὐτῶν και τοῦ λοιποῦ στρατοῦ ἐλαβον χώραν συγχροσείας, καθ' ἃς πολλοὶ ἐρρονεῦθησαν και ἐτραυματίσθησαν, μετὰ δὲ αὐτῶν οὐκ ὀλιγοι φοιτηταί, οἵτινες ἐκτρυβήθησαν ὅλοι κατὰ τοῦ Σταμπούλωφ.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὴν 22 Μαΐου ἐπιθετικώτατον συλλαλητήριον ἐγένετο ἐν Ἀθήναις κατὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατιῶν. Εἰς 15 και πλέον χιλιάδας ἀνθρώπων πάσης τάξεως ἀνήρχετο τὸ πλῆθος, ὅπερ προέβη εἰς σύνταξιν ψηφίσματος, δι' αὐ διαμαρτύρεται και καταγγέλλει τὰς κατὰ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας βεβήλους ἐνεργείας, ἐφ' ἃς ἀμείριστον τὴν προσοχὴν τῶν ἀπαντῶν.

χοῦ Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν τεκταινομένων και εὐχεται ἵνα αἱ δυνάμεις τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ ἐργασθῶσιν ἀνεδότης πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιδρομῶν τῶν τολμωμένων κατὰ τῆς ἔθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ 1900.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς ἀπείρωσε πρὸ τινος μακρῶν ἔθρων εἰς τὴν ἀποκαταστάσιν κατὰ τὴν τῶν διαφόρων προϊόντων ἐν τῇ ἐν Παρισίαις παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τοῦ 1900. ἐκ τοῦ ἄρθρου δὲ τούτου ἐξάγεται ὅτι μελετᾷται σημαντικὴ μεταβολὴ ἐν τῇ καταστάσει τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων. Ἀπὸ τῆς τελευταίας τῷ 1889 γενομένης ἐν Παρισίαις Παγκοσμίου Ἐκθέσεως σημαντικαὶ ἐγένοντο προδοὶ ἐν τῷ ἡλεκτρισμῷ και τῇ χημείᾳ ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ προτέρα διαίρεσις φαινεταὶ ἀκατάλληλος και ἀτελής διὰ τὸ μέλλον. Ἢ τῷ 1889 Ἐκθεσις περιελάμβανε τὰ ἐξῆς 10 τμήματα τῶν καλῶν τεχνῶν, τῶν παιδαγωγικῶν ἐπιστημῶν, ἐπιπολοσκειῶν, τῆς ὑφαντικῆς, τῶν ἐνδυμασιῶν και τῶν ἀναγκῶν αὐταῖς τῆς μεταλλουργίας, τῆς μεταλλουργίας, τῆς μηχανικῆς, τῶν ἐδαμῶν, τῆς γεωργίας, τῆς κηπουρικῆς και τῆς οἰκονομολογίας. Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1900 προστίθενται πολλά νέα τμήματα, ἦτοι τὸ τῆς χημείας, τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς, ναυτικῆς και ὀχυρωματικῆς τέχνης. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὑποδεικνύσων ἀνεργῶν τῶν 1889 εἰς 86, ἂν ἐνέληθ ἦδη εἰς 100. Ἀρ' ἑτέρου ἢ εἰσαχθῶσι και μεταβολαί τινες περὶ τὴν κατάταξιν τῶν προϊόντων. Οὕτω τὰ μῦρα και τὰ τούτοις ὀμοιᾶ ἀντὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐπιπλῶν θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῆς χημείας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ.

Σί τ ο ς, πρὸς γρ. 14 τὸ καλόν.
Κ ρ ι θ η, πρὸς γρ. 8—9.
Ὁ ρ ο θ ο ς ἐντόπιος, πρὸς γρ. 13.
Σ η ε μ ι α, πρὸς γρ. 2 3/4 τὴν ὀκίαν.
Σ τ α ρ ι ς μ α ὐ ρ η πρὸς 50 παρ. ἡ ὀκίαν.
Σ τ α ρ ι ς β ρ α σ τ ῆ πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκίαν.
Β η μ β α κ ὀ σ π ο ρ ο ς πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Β α μ β ἄ κ ι α, πρὸς γρ. 12—15 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1/2).
Β ρ ὠ μ η, πρὸς 9 τὸ καλόν.
Μ α λ λ ι α 12—14 τὴν λίτραν.
Ἐ λ κ ι ο ν, ἑξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐ λ κ ι ο ν ἐντόπιον, πρὸς 10 τὴν λίτραν.
Ζ ἄ χ α ρ ι ς, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Κ α φ ρ ῆ ς, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὀκίαν γονδρ.
Ὁ ρ ὀ ῦ ς ὀ ν, πρὸς γρ. 168 τὸν σάκκον.
Σ ἄ π ω ν, πρὸς γρ. 6 τὴν ὀκίαν.
Π α τ ρ ι λ ι ο ν Κ α υ κ ἄ σ ο υ πρὸς γρ. 36—37.
Μ ἑ λ ἴ ρ α ν ἄ γ γ λ ι κ ῆ ν γ ρ ὀ σ ι α 182.
Ὁ β ἰ μ β ἄ ς, ὁ β η μ β α κ ὀ σ π ο ρ ο ς και ἡ σταρὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Δεινδρῶν καὶ Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοσκωληκοτροπιαν, Φυ...

τολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ

ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΜΕΓΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἡ ἐπιθυμῶν ν' ἀπικτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τούτο βιβλίον, ἄς ἀποσταλῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ! ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ!

Ἡ ἐνταῦθα διατρίβων ἀριστος φωτογράφος κ. Bernhaud Edelstein εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινόν, ὅτι προτίθεται νὰ διαμῆνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν ἐτι ἑβδομάδα, και οἱ ἐπιθυμοῦντες ἄς σπεύσωσιν, ἵνα μὴ χάσωσι τὴν λαμπρὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ φωτογραφηθῶσιν εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς.

Ἐξ φωτογραφίαι 1) 2) σελλίον!

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὐρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἑξαιρετῶν ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες και θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΤΡΩΑΔΟΣ» ΕΝ ΛΕΜΒΗΣΩ. ἔως Ἀγ. Πατρικίου, ἀρ. 87.

Ἰπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου και φιλοκάλου κ. Μιχαὴλ Τζετζεπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμνῶν τὸ λαμπρὸν τούτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὅποσον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ και ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητά και εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφθάνοντες εἰς Λεμνῶν, ἄς ἐπισκεθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζεπούλου, ὅ,τι βέβαιος, ὅτι καθ' ἑλαθέρουσι μείνη καταγνητευμένοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἐθνους» νὰ καθιστῶσι τούτο δηλῶν τῇ διεύθυνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν εἶχει εὐθύνην, εἰάν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἑδὸν Νικολαίδου, παρὰ τὸν ναὸν Ἀγ. Λαζάρου, ὑπ' ἀριθμὸν 4 Ζαχαροπλαστεῖῳ τοῦ κ. Σταύρου Χαριλάμπους, Κασιώτη, κατασκευάζονται πᾶ σ τ α ι ἑξαιρετῶν ποιότητος πωλούμεναι πρὸς 18 γρ. τὴν ὀκίαν, διάφορα ἀναψυκτικὰ ποτᾶ, οἷον ζιζιπύραι πρὸς 7 γρ. τὴν δωδεκάδα, τ α μ α ρ ἰ ν τ ι α, σ ο υ μ ἄ δ α ι και ἄλλα πωλούμενα εἰς τιμὰς εὐθηνότατας. Ὁ κύριος οὗτος δέχεται και ἰδιαιτέρας παραγγελίας.

Ἰακώβου

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΝΕΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ